

Dekleta so se razkropila kričoč po kotih. Hoteli smo mu pridržati roko, ali že je bil izgubil v zamahljaju ravnotežje. Kot posekano deblo se je zvrnil vznak in glava mu je z vso močjo udarila ob kameniti tlak.

Na truplo se je vrgla Marjuči — njegova hčerka. Nerazumljive besede so se ji trgale iz ust.

ČE BOM LJUBEZEN IMEL . . .

(Glosa.)

IVAN PREGELJ.

Imam dovolj! Verujte, da imam dovolj! Dovolj zemlje, dovolj spominov in ljubezni za trideset let. Trideset let se ne bi izpisal, izpel. Toliko imam! Trideset let pesmi za trideset življenja. Za deset toliminskih let, ki so prva, dvakrat devet let. Za deset goriških let, ki so šolarska, dvakrat pet let. Za kranjskih deset let, ko sem pisal in pil, eno leto, zadnjega pol . . .

Imam dovolj. Meni tri zemlje dehte. Meni tri dobe golče. Kot rožmarin in ožep. Kot Tasso in Homer.

Imam dovolj. Imam preveč. Ker mi je spominov še mimo tega! Imam dovolj . . . Če bom še komu z ljubeznijo zajemati smel . . .

Z ljubeznijo! — — —

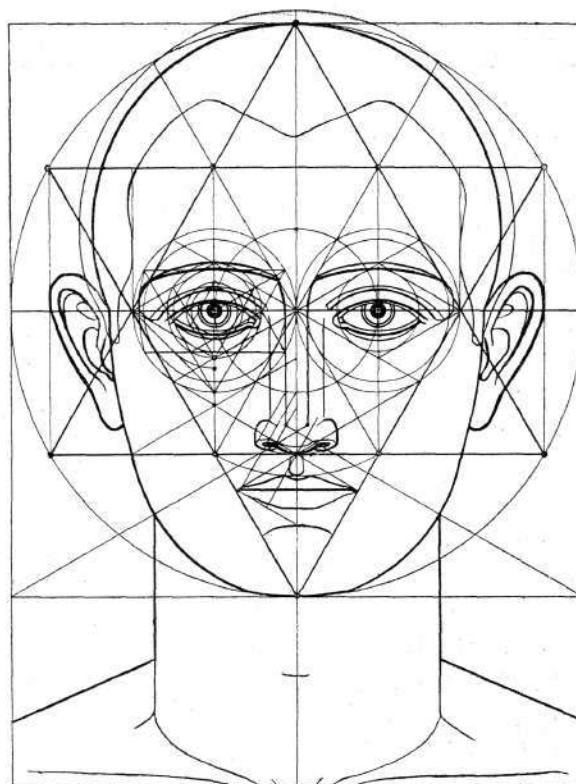
IZ DNEVA V DAN.

(Dnevniška beležka.)

IVAN PREGELJ.

O, tudi to je sreča: voziti se zjutraj in voziti se zvečer v enoisto pot iz dneva v dan! . . . Mimo oces vstaja in usiha sto znancev, ljubših in novih iz dneva v dan: za Prešernov sonet stezice ob progi, slikovit brezov log, rdeča streha na cerkvenem stolpu za smrečjem, brvica nad potjo, ledina, ki jo je krt razril, mostič; ovinek okoli rebri v ravan, kakor skok v življenje in svet. O, tudi to je sreča: voziti se zvečer in voziti se zjutraj v eno pot iz dneva v dan! . . .

Prav kot življenje, ki je sreča iz dneva v dan . . . Če bi živeti znal tako, kakor se voziti vem. Pa ne bom znal nikdar. Predolgo živim! Ali pa se vozim prehitro? Iz dneva v dan . . . predolgo in prehitro!

P. DEZIDERIJ LENZ, KANON.

KAJN.

FRANCE BEVK.

Drama v treh dejanjih.

O s e b e.

Jakob Gravnar.
Angelo, sin njegove žene.
Jože, njegov sin.
Ivanka, njegova hči.
Stara mati.
Peter, sosed.
France, njegov sin.
Jušta, njegova hči.
Gorjan.
Več fantov.
Orožniki.

Občinstvo na veselici, gostilničar, množica.

Dejanje se vrši v Brdih. Čas: 1922.

Prvo dejanje.

Obzidano dvorišče Gravnarjevega doma. Sredi dvorišča stoji murva, ki razteza svoje veje vse po dolgem in počez; na vejah so privezane late, ki jih prepleta vinska trta in senči dvorišče. Na levi strani stoji Gravnarjeva hiša, nizka in s korei krita, do vrat vodi stopnica. Okna so mala in gosto zamrežena, stene so počrnele. Na desni je gospodarsko poslopje. V zidu, ki obdaja dvorišče, stoji v vdolbini Marijin kip. Poleg murve je vodnjak s kotličem. Pod okni hiše poleg vrat